

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Neuvoston 18 päivänä marraskuuta 2002 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 1/2003

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/. . /EY antamiseksi liikenteen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä

(2003/C 32 E/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Eurooppa-neuvosto hyväksyi Göteborgissa 15 ja 16 päivänä kesäkuuta 2001 pitämässään kokouksessa yhteisön kestävä kehityksen strategian, joka koostuu useista eri toimenpiteistä, muun muassa biopolttoaineiden kehittämisestä.

(2) Perustamissopimuksen 174 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö koskee muun muassa öljyä, maakaasua ja kiinteitä polttoaineita, jotka ovat paitsi keskeisen tärkeitä energialähteitä myös merkittävimmät hiilidioksidipäästöjen aiheuttajat.

⁽¹⁾ EYVL C 103 E, 30.4.2002, s. 205 ja EYVL L 331 E, 31.12.2002, s. 291.

⁽²⁾ EYVL C 149, 21.6.2002, s. 7.

⁽³⁾ Lausunto annettu 16. toukokuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 4. heinäkuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 18. marraskuuta 2002, ja Euroopan parlamentin päätös, tehty . . . (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

(3) Monenlaista biomassaa, joka on peräisin maa- ja metsätalouden tuotteista sekä metsätalouden, metsäteollisuuden ja maatalouselintarviketeollisuuden jätetuotteista ja jätteistä, voitaisiin kuitenkin käyttää biopolttoaineiden tuottamiseen.

(4) Liikenteen osuus energian loppukäytöstä yhteisössä on yli 30 prosenttia ja se kasvaa jatkuvasti; tämä kasvusuuntaus voimistuu edelleen ja hiilidioksidipäästöjen määrä lisääntyy siten, että se on ehdokasmaissa prosenttiyksikköinä ilmaistuna suurempi niiden liittyttyä Euroopan unioniin.

(5) Liikennettä koskevassa komission valkoisessa kirjassa ”Eurooppalainen liikennepoliittikka vuoteen 2010: valintojen aika” odotetaan liikenteen aiheuttamien hiilidioksidipäästöjen kasvavan vuosien 1990 ja 2010 välillä 50 prosenttia eli noin 1113 tonniin pääasiassa tieliikenteen takia, joka aiheuttaa 84 prosenttia koko liikenteen hiilidioksidipäästöistä. Tämän vuoksi valkoisessa kirjassa vaaditaan ekologisesta näkökulmasta lähtien, että liikenteen riippuvuutta öljystä (nyt 98 prosenttia) on vähennettävä käyttämällä vaihtoehtoisia polttoaineita kuten biopolttoaineita.

(6) Biopolttoaineiden käytön lisääminen liikenteessä on osa toimenpidekokonaisuutta, joka on tarpeen Kioton pöytäkirjan noudattamiseksi, sekä kaikkia poliittisia toimenpidekokonaisuuksia, joita tarvitaan pitemmälle menevien sitoumusten täyttämiseksi tältä osin.

(7) Biopolttoaineiden käytön lisääminen liikenteessä, sulke-matta kuitenkaan pois muita mahdollisia vaihtoehtoisia polttoaineita, joita ovat autoille tarkoitettu nestekaasu (LPG) ja paineistettu maakaasu (CNG), on eräs keino, jolla yhteisö voi vähentää riippuvuuttaan tuontienergiasta ja vaikuttaa liikenteen polttoainemarkkinoihin ja siten energian huoltovarmuuteen keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Tämän ei kuitenkaan olisi millään tavoin rajoitettava polttoaineen laatua, ajoneuvojen päästöjä ja ilman laatua koskevan yhteisön lainsäädännön noudattamisen merkitystä.

(8) Tekniikan kehityksen seurauksena useimmissa Euroopan unionin alueella tällä hetkellä liikenteessä olevissa ajoneuvoissa voidaan käyttää matalapitoista biopolttoaineseosta ongelmitta. Viimeisin tekninen kehitys on mahdollistanut biopolttoaineen osuuden lisäämisen seoksissa. Jotkut maat käyttävät jo biopolttoaineseoksia, joissa biopolttoainepitoisuus on 10 prosenttia tai sitä korkeampi.

- (9) Sidonnaisajoneuvot antavat mahdollisuuden käyttää seoksia, joissa on korkeampi biopolttoainepitoisuus. Joissakin kaupungeissa sidonnaisajoneuvot toimivat jo puhtailla biopolttoaineilla, jotka ovat joissain tapauksissa omalta osaltaan parantaneet ilmanlaatua kaupunkialueilla.
- (10) Biopolttoaineiden käytön edistäminen liikenteessä on askel kohti biomassan laajempaa käyttöä, mikä mahdollistaa biopolttoaineiden laajemman kehittämisen tulevaisuudessa sulkematta kuitenkaan pois muita vaihtoehtoja kuten vetyä.
- (11) Biopolttoaineiden käytön lisäämistä koskevan jäsenvaltioiden tutkimuspolitiikan olisi koskettava merkittävässä määrin myös vetyä ja sen olisi edistettävä kyseistä vaihtoehtoa asiaankuuluvat yhteisön puiteohjelmat huomioon ottaen.
- (12) Puhdasta kasviöljyä, joka on tuotettu öljykasveista puristamalla, uuttamalla tai vastaavalla menetelmällä ja joka voi olla jalostamatonta tai jalostettua mutta ei kemiallisesti muunneltua, voidaan myös käyttää biopolttoaineena niissä erityistapauksissa, joissa sen käyttö soveltuu moottorin tyyppiin ja joissa se täyttää päästöjä koskevat vaatimukset.
- (13) Uudentyyppisten polttoaineiden olisi oltava tunnettujen teknisten standardien mukaisia, jotta kuluttajat ja ajoneuvojen valmistajat hyväksyisivät ne entistä suuremmassa määrin ja jotta ne leviäisivät markkinoille. Tekniset standardit ovat myös päästöjä koskevien vaatimusten ja päästöjen valvonnan perustana. Uudentyyppisten polttoaineiden voi olla vaikea täyttää nykyisiä teknisiä standardeja, jotka on suurelta osin kehitetty tavanomaisia fossiilisia polttoaineita varten. Komission ja standardointielinten olisi valvottava kehitystä sekä aktiivisesti mukautettava ja kehitettävä standardeja niin, että voidaan ottaa käyttöön uudenlaisia polttoaineita ja samalla pitää voimassa ympäristönsuojelun tasoa koskevat vaatimukset.
- (14) Bioetanolin ja biodieselin olisi niitä ajoneuvoissa puhtaina tai sekoituksina käytettäessä täytettävä laatuvaatimukset, joilla varmistetaan moottorin optimaalinen suorituskyky. Todettakoon, että sellaisen dieselmootoreissa käytettäväksi tarkoitetun biodieselin osalta, joka valmistetaan esteröimällä, voitaisiin soveltaa Euroopan standardointikomitean (CEN) standardia prEN 14214 rasvahappojen metyyliesteistä (FAME). Euroopan standardointikomitean olisi samalla tavoin vahvistettava asianmukaiset standardit muille Euroopan unionissa käytettäville liikenteen biopolttoainetuotteille.
- (15) Biopolttoaineiden käytön edistäminen siten, että noudatetaan yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevia säännöissä vahvistettuja kestäviä maa- ja metsätalouden toimintatapoja, voi luoda uusia maaseudun kestävän kehittämisen mahdollisuuksia entistä markkinalähtoisemmässä yhteisessä maatalouspolitiikassa, joka suuntautuu entistä enemmän Euroopan markkinoihin ja jossa pyritään ottamaan huomioon maaseudulla elämisen laadukkuus ja monimuotoinen maatalous, ja se voi avata uusia markkinoita innovatiivisille maataloustuotteille.
- (16) Neuvosto hyväksyi 8 päivänä kesäkuuta 1998 ⁽¹⁾ antamassaan päätöslauselmassa uusiutuvia energialähteitä koskevan komission strategian ja toimintasuunnitelman ja pyysi erityisiä toimenpiteitä biopolttoaineiden alalla.
- (17) Komission vihreässä kirjassa "Energiahuoltostrategia Euroopalle" asetetaan tavoitteeksi, että 20 prosenttia tavanomaisista polttoaineista korvataan vaihtoehtoisilla polttoaineilla tieliikenteen alalla vuoteen 2 020 mennessä.
- (18) Vaihtoehtoiset polttoaineet voivat saada jalansijaa markkinoilla ainoastaan, jos niitä on laajalti saatavilla ja jos ne ovat kilpailukykyisiä.
- (19) Euroopan parlamentti vaati 18 päivänä kesäkuuta 1998 antamassaan päätöslauselmassa ⁽²⁾, että biopolttoaineiden markkinaosuus kasvatetaan viidessä vuodessa 2 prosenttiin toteuttamalla toimenpidekokonaisuus, johon sisältyy verovapaus, jalostusteollisuudelle myönnettävä rahoitustuki sekä öljy-yhtiöiden velvoittaminen käyttämään tuotteissaan tietty vähimmäismäärä biopolttoaineita.
- (20) Tapa, jolla kansallisilla ja yhteisön markkinoilla voidaan parhaiten kasvattaa biopolttoaineiden osuutta, riippuu resurssien ja raaka-aineiden saatavuudesta, biopolttoaineiden käytön edistämiseksi toteutettavasta kansallisesta ja yhteisön politiikasta, verojärjestelyistä sekä kaikkien sidosryhmien/osapuolten asianmukaisesta osallistumisesta.
- (21) Biopolttoaineiden käytön edistämiseen tähtäävä kansallinen politiikka ei saisi estää sellaisten polttoaineiden vapaata liikkumista, jotka ovat yhteisön lainsäädännössä säädettyjen yhdenmukaisten ympäristövaatimusten mukaisia.
- (22) Biopolttoaineiden tuotannon ja käytön edistäminen voi osaltaan vähentää riippuvuutta energiantuonnista ja kasvihuonekaasupäästöjä. Puhtaita tai sekoituksina olevia biopolttoaineita voidaan periaatteessa lisäksi käyttää nykyisissä moottoriajoneuvoissa ja nykyistä moottoriajoneuvojen polttoainejakelujärjestelmää hyödyntäen. Biopolttoaineen sekoittaminen fossiilisiin polttoaineisiin voi edistää mahdollisuuksia alentaa kustannuksia yhteisön jakelujärjestelmässä.

⁽¹⁾ EYVL C 198, 24.6.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 210, 6.7.1998, s. 215.

(23) Suunnitellun toiminnan tavoitetta, joka on sellaisten yleisten periaatteiden käyttöönotto, jotka edellyttävät biopolttoaineiden prosentuaalisen vähimmäisosuuden kaupan pitämistä ja jakelua, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, ja se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

(24) Olisi edistettävä tutkimusta ja teknologista kehittämistä, joka koskee biopolttoaineita kestäväen kehityksen alalla.

(25) Biopolttoaineiden käytön lisäämisen yhteydessä olisi laadittava yksityiskohtainen selvitys sen ympäristö-, talous- ja sosiaalisista vaikutuksista, jotta voidaan päättää, onko aiheellista lisätä biopolttoaineiden osuutta suhteessa tavanomaisiin polttoaineisiin.

(26) Olisi säädettävä, että luetteloa biopolttoaineista, polttoaineiden uusiutuvista energialähteistä peräisin olevaa prosentuaalista osuutta sekä aikataulua, joka koskee biopolttoaineiden käyttöönottoa liikennepolttoaineiden markkinoilla, on mahdollista mukauttaa nopeasti tekniikan kehitykseen sekä käyttöönoton ensimmäisen vaiheen ympäristövaikutuksista tehtävän arvioinnin tuloksiin.

(27) Olisi otettava käyttöön toimenpiteitä, joilla voidaan nopeasti kehittää laatuvaatimuksia moottoriajoneuvoissa sekä puhtaina että tavanomaisiin polttoaineisiin sekoitettuna käytettäviä biopolttoaineita varten. Vaikka jätteiden biohajoava osa voi olla käyttökelpoinen biopolttoaineiden tuotantolähde, laatuvaatimuksissa on otettava huomioon jätteen mahdollinen saastuminen, jotta vältetään tiettyjen komponenttien aiheuttama ajoneuvon vahingoittuminen tai päästöjen laadun huonontuminen.

(28) Biopolttoaineiden käytön rohkaisemisen olisi sovitettava yhteen huoltovarmuuden ja ympäristötavoitteiden sekä kunkin jäsenvaltion vastaavien toimintatavoitteiden ja toimenpiteiden kanssa. Tässä yhteydessä jäsenvaltiot voivat tutkia kustannustehokkaita tapoja tehdä biopolttoaineiden käyttömahdollisuuksia tunnetuiksi.

(29) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tällä direktiivillä on tarkoitus edistää biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käyttöä dieselöljyn tai bensiinin korvaamiseksi kunkin jäsenvaltion liikenteessä, millä pyritään omalta osaltaan edistämään tavoitteiden saavuttamista, joita ovat muun muassa ilmastonmuutosta koskevien sitoumusten noudattaminen, ympäristöystävällinen huoltovarmuus ja uusiutuvien energialähteiden käytön edistäminen.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- "biopolttoaineilla" nestemäisiä tai kaasumaisia liikenteessä käytettäviä polttoaineita, jotka tuotetaan biomassasta;
- "biomassalla" maataloudesta (kasvi- ja eläinaineet mukaan lukien), metsätaloudesta ja niihin liittyvästä teollisuudesta peräisin olevien tuotteiden, jätteiden ja jätetuotteiden biohajoavaa osaa sekä teollisuus- ja yhdyskuntajätteiden biohajoavaa osaa;

c) "muilla uusiutuvilla polttoaineilla" muita uusiutuvia polttoaineita kuin biopolttoaineita, jotka ovat peräisin direktiivissä 2001/77/EY⁽²⁾ määritellyistä uusiutuvista energialähteistä ja joita käytetään liikenteessä;

d) "energiasäilytyksellä" polttoaineen alemmaa lämpöarvoa.

2. Biopolttoaineina pidetään ainakin seuraavia tuotteita:

- "bioetanoli": etanoli, joka tuotetaan biomassasta ja/tai jätteen biohajoavasta osasta käytettäväksi biopolttoaineena;
- "biodiesel": laadultaan dieselöljyä vastaava metyyliesteri, joka tuotetaan kasvi- tai eläinöljystä käytettäväksi biopolttoaineena;
- "biokaasu": laadultaan maakaasua vastaavaksi puhdistettavissa oleva polttokaasu, joka tuotetaan biomassasta ja/tai jätteen biohajoavasta osasta käytettäväksi biopolttoaineena, tai puukaasu;
- "biometanoli": metanoli, joka tuotetaan biomassasta käytettäväksi biopolttoaineena;
- "biodimetyylieetteri": dimetyylieetteri, joka tuotetaan biomassasta käytettäväksi biopolttoaineena;
- "bioETBE (etyyli-tert-butyylietteri)": bioetanolin pohjalta tuotettu ETBE. Biopolttoaineeksi laskettava bioETBE:n tilavuusprosenttiosuus on 47;

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/77/EY, annettu 27 päivänä syyskuuta 2001, sähköntuotannon edistämisestä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla (EYVL L 283, 27.10.2001, s. 33).

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- g) "bioMTBE (metyyli-tert-butyylietteri)": biometanolin pohjalta tuotettu polttoaine. Biopolttoaineeksi laskettava bioMTBE:n tilavuusprosenttiosuus on 36;
- h) "synteettiset biopolttoaineet": biomassasta tuotetut synteettiset hiilivedyt tai synteettiset hiilivetyseokset;
- i) "biovety": vety, joka tuotetaan biomassasta ja/tai jätteiden biohajoavasta osasta käytettäväksi polttoaineena.

3 artikla

1. a) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden markkinoille saatetaan biopolttoaineita ja muita uusiutuvia polttoaineita vähimmäisosuus, ja sitä varten niiden on asetettava ohjeellisia kansallisia tavoitteita.
- b) i) Näiden tavoitteiden viitearvo on 2 prosenttia laskettuna energiasisällön perusteella kaikesta 31 päivään joulukuuta 2005 mennessä niiden markkinoille saatetusta liikennekäyttöön tarkoitettusta bensiinistä ja dieselöljystä.
- ii) Näiden tavoitteiden viitearvo on 5,75 prosenttia laskettuna energiasisällön perusteella kaikesta 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä niiden markkinoille saatetusta liikennekäyttöön tarkoitettusta bensiinistä ja dieselöljystä.
2. Biopolttoaineita voidaan asettaa saataville seuraavissa muodoissa:
- a) puhtaina biopolttoaineina tai korkeina pitoisuuksina kivennäisöljyjohdannaisissa liikennesovelluksia koskevien erityisten laatustandardien mukaisesti;
- b) kivennäisöljyjohdannaisiin sekoitettuna biopolttoaineina siten, että täytetään asianmukaiset eurooppalaiset standardit, joissa määritetään liikennepolttoaineita koskevat tekniset vaatimukset (EN 228 ja EN 590);
- c) biopolttoaineista saatavina nesteinä, kuten ETBE:nä (etyyli-tert-butyylietteri), joiden sisältämän biopolttoaineen prosenttiosuus on 2 artiklan 2 kohdan mukainen.
3. Jäsenvaltioiden on seurattava, minkälaisia vaikutuksia aiheutuu sellaisen dieselöljyn, johon on sekoitettu yli 5 prosenttia biopolttoainetta, käytöstä ajoneuvoissa, joita ei ole mukautettu tällaista käyttöä varten, sekä toteutettava tarvittaessa toimenpiteet, joilla varmistetaan päästönormeja koskevan yhteisön lainsäädännön noudattaminen.
4. Jäsenvaltioiden olisi toimenpiteitä toteuttaessaan otettava huomioon erilaisten biopolttoaineiden ilmastoon ja ympäristöön kohdistuva kokonaisvaikutus, ja ne voivat tukea ensisijaisesti niitä biopolttoaineita, joilla tämä kokonaisvaikutus on erittäin hyvä ja kustannustehokas, ottaen samalla huomioon myös kilpailukyvyyn ja huoltovarmuuden.
5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että biopolttoaineiden saatavuudesta tiedotetaan yleisölle. Myyntipisteissä on biopolttoaineiden prosenttiosuukien osalta oltava erityismerkintä, jos kivennäisöljyjohdannaisiin sekoitetun biopolttoaineen, joka on

rasvahapon metyyliesteriä (FAME) tai bioetanolia, osuus ylittää viisi prosenttia.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava ennen kunkin vuoden heinäkuun 1 päivää komissiolle kertomus liikennepolttoaineiden kokonaismyynnistä ja markkinoille saatettujen puhtaiden tai sekoitettujen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden osuudesta edellisen vuoden aikana. Tarvittaessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava raakaöljyn tai öljytuotteiden tarjontaan liittyvistä poikkeuksellisista olosuhteista, jotka ovat vaikuttaneet biopolttoaineiden markkinointiin.

Jäsenvaltioiden on ensimmäisessä tämän direktiivin voimaantulon jälkeen antamassaan kertomuksessa ilmoitettava ensimmäistä vaihetta koskevat ohjeelliset kansalliset tavoitteensa. Vuotta 2006 koskevassa kertomuksessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava toista vaihetta koskevat ohjeelliset kansalliset tavoitteensa.

Näissä kertomuksissa kansallisten tavoitteiden poikkeaminen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainituista viitearvoista on perusteltava ja se voi perustua seuraaviin tekijöihin:

- a) Objektiiviset tekijät, kuten rajalliset kansalliset resurssit tuottaa biopolttoaineita maataloustuotteista ja/tai jätteistä, kansalliset resurssit, jotka on osoitettu biomassan tuotantoon energian tuotantoon muuta kuin liikennettä varten, sekä liikenteessä käytettävien polttoaineiden kansallisten markkinoiden erityispiirteet.
- b) Euroopan unionin energia-alan tavoitteiden (huoltovarmuus, kilpailukyky ja ympäristönsuojelu) mukaiset kansalliset politiikat, jotka koskevat liikennealaa ja joilla pyritään samoihin päämääriin kuin tällä direktiivillä (ilmastonmuutosta koskevien sitoumusten täyttäminen, huoltovarmuuden edistäminen ympäristöystävällisellä tavalla, uusiutuvien energialähteiden suosiminen).
2. Komissio toimittaa 31 päivään joulukuuta 2006 mennessä ja sen jälkeen joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle arviointikertomuksen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistymisestä jäsenvaltioissa.

Kertomuksessa käsitellään ainakin seuraavia seikkoja:

- a) jäsenvaltioissa biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämiseksi toteutettujen toimenpiteiden kustannustehokkuus;
- b) biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden osuuden edelleen kasvattamiseen liittyvät taloudelliset näkökohdat ja ympäristövaikutukset;
- c) biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden elinkaarinäkymät sen osoittamiseksi, mitä toimenpiteitä mahdollisesti voidaan toteuttaa niiden polttoaineiden käytön edistämiseksi vastaisuudessa, jotka ovat ilmastolle ja ympäristölle ystävällisiä ja tulevaisuudessa mahdollisesti kilpailukykyisiä ja kustannustehokkaita;

- d) biopolttoaineiden tuotantoon käytettyjen kasvien viljelyn vaikutus kestävän kehityksen kannalta, erityisesti maankäyttö, viljelyintensiteetin taso, vuoroviljely ja torjunta-aineiden käyttö huomioon ottaen;
- e) biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön arviointi siltä osin, minkälaisia eri vaikutuksia niillä on ilmastomuutoksen kannalta ja miten ne vaikuttavat hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen;
- f) liikenteen energiatehokkuutta lisäävien muiden toimenpiteiden pitkän aikavälin vaihtoehtojen tarkastelu.

Komissio tekee tämän kertomuksen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia 3 artiklan 1 kohdassa säädetyn tavoitejärjestelmän muuttamiseksi. Jos kertomuksessa päädytään siihen, että ohjeellisia tavoitteita ei todennäköisesti saavuteta syistä, jotka eivät ole perusteltuja ja/tai jotka eivät liity uuteen tieteelliseen tietämykseen, on ehdotuksissa asianmukaisella tavalla käsiteltävä kansallisia tavoitteita, mukaan lukien mahdolliset pakottavat tavoitteet.

5 artikla

Tämän direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa oleva luettelo voidaan mukauttaa tekniikan kehitykseen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Luetteloa mukautettaessa on otettava huomioon biopolttoaineiden vaikutus ympäristöön.

6 artikla

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi kansalliset säädökset, jotka ne antavat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista kysymyksistä.

8 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

9 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty . . .

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio esitti 17. joulukuuta 2001 perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohtaan perustuvan ehdotuksen ⁽¹⁾.
2. Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa ⁽²⁾ 25. huhtikuuta 2002. Alueiden komitea antoi lausuntonsa 16. toukokuuta 2002.
3. Euroopan parlamentti hyväksyi ensimmäisen käsittelyn lausuntonsa 4. heinäkuuta 2002 tehden ehdotukseen 60 tarkistusta. Kyseisen lausunnon pohjalta komissio esitti 13. syyskuuta 2002 muutetun ehdotuksen.
4. Neuvosto vahvisti 18. marraskuuta 2002 yhteisen kantansa perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti.

II EHDOTUKSEN TAVOITE

5. Ehdotuksen tavoitteena on edistää biopolttoaineiden käyttöä EU:n liikenteessä säätämällä, että jäsenvaltioiden markkinoilla myytävien biopolttoaineiden pakollinen osuus energiasisällön perusteella laskettuna on viimeistään 31. joulukuuta 2005 vähintään 2 prosenttia kaikesta niiden markkinoilla liikennekäyttöön myydystä bensiinistä ja dieselöljystä. Tavoitteena on kasvattaa tätä osuutta pyrkien siihen, että bensiiniin ja dieselöljyyn sekoitetaan tietty vähimmäisosuus biopolttoainetta ehdotuksen liitteessä olevan aikataulun mukaisesti. Ehdotetulla järjestelyllä pyritään edistämään Kioton pöytäkirjan yhteydessä tehtyjen ympäristösitoumusten noudattamista ja vähentämään Euroopan unionin riippuvuutta kolmansien maiden energiantuotannosta.

III YHTEISEN KANNAN ANALYSOINTI

6. Seuraavassa esitetään neuvoston tekemät tärkeimmät muutokset:
7. a) Neuvosto ulotti direktiivin soveltamisalan jäsenvaltioiden liikenteessä käytettävien biopolttoaineiden lisäksi myös *muihin uusiutuviin polttoaineisiin* ja laajensi sen tavoitetta toteamalla, että tämän direktiivin tavoitteena on edistää näiden polttoaineiden käyttöä sen sijaan että vain määrättäisiin osuus, joilla biopolttoaineet korvaavat perinteiset polttoaineet (1 artikla).
- b) Neuvosto katsoi, että *ohjetavoitteet* ovat asianmukaisempia kuin pakolliset tavoitteet, koska näin jäsenvaltiot voisivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet asteittain ja joustavasti siten, että järjestelmää tarkastellaan ensimmäisen täytäntöönpanovaiheen jälkeen. Siksi yhteisessä kannassa säädetään, että tavoitteeseen olisi päästävä ensimmäisen vaiheen *tavoitearvon* (2 prosenttia 31. joulukuuta 2005 mennessä) ja toisen vaiheen tavoitearvon (5,75 prosenttia 31. joulukuuta 2010 mennessä) perusteella (3 artiklan 1 kohdan b alakohta). Jäsenvaltiot asettavat markkinoille saatettavia biopolttoaineita ja muita uusiutuvia polttoaineita koskeville vähimmäismäärille *kansalliset ohjetavoitteet* ensimmäistä ja toista vaihetta varten (3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta). Tätä kaksivaiheista lähestymistapaa täydennetään komission ja jäsenvaltioiden kertomuksiin perustuvalla tarkistuslausekkeella (4 artiklan 1 ja 2 kohta). Kertomuksissaan jäsenvaltiot voivat *eriyttää* kansalliset ohjetavoitteet tavoitearvoista, mutta nämä eriyttämiset on perusteltava tietyillä erityistekijöillä (4 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta). Jäsenvaltioiden kertomusten perusteella komissio laatii arviointikertomuksen ja toimittaa tarvittaessa ehdotukset tavoitteiden muuttamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL C 103 E, 30.4.2002, s. 205.

⁽²⁾ EYVL C 149, 21.6.2002, s. 7.

8. Tämän lisäksi neuvosto selkeytti/muutti seuraavia asioita:

Polttoaineiden sekoittaminen: Neuvosto ei hyväksynyt toista vaihetta varten ehdotettua sekoitettujen polttoaineiden määrää (ks. liite), koska katsoi, että polttoaineiden sekoittaminen ei ole vielä standardoitu menettely ja siksi jäsenvaltioiden pitäisi voida vapaasti päättää, haluavatko ne sekoittaa biopolttoaineita fossiilisiin polttoaineisiin vai eivät.

Tuoteluettelo (2 artiklan 2 kohta): Neuvosto siirsi biopolttoaineina pidettävien tuotteiden luettelon liitteestä 2 artiklan 2 kohtaan ja lisäsi siihen seuraavat tuotteet: "bioETBE", "synteettiset biopolttoaineet" ja "biovetty". Tällä tavoin neuvosto myös selvensi, että on kyse avoimesta luettelosta, joka voidaan mukauttaa tekniikan kehitykseen komiteamenettelyä noudattaen (6 artikla).

Biopolttoaineiden kokonaisvaikutus ympäristöön: Neuvosto vahvisti yhteyttä, joka vallitsee biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden edistämisen ja sellaisten tavoitteiden kuin ilmastomuutosta koskevien sitoumusten noudattamisen, ympäristöystävällisen huoltovarmuuden ja uusiutuvien energialähteiden käytön edistämisen välillä (1 artikla). Tämän lisäksi jäsenvaltioiden on toteutuksessaan toimenpiteitä, joilla ne varmistavat saattavansa markkinoille vähimmäismäärän biopolttoaineita ja muita uusiutuvia polttoaineita, otettava huomioon eri tyyppisten biopolttoaineiden kokonaisvaikutus ympäristöön. Näin ne voivat tukea ensisijaisesti sellaisia biopolttoaineita, joilla tämä kokonaisvaikutus on erittäin hyvä ja kustannustehokas ottamalla samalla huomioon myös kilpailukyvyn ja huoltovarmuuden (3 artikla).

Raportointivelvoitteet (4 artikla): Vaikka neuvosto on yhtä mieltä siitä, että olosuhteet jäsenvaltioissa vaihtelevat huomattavasti, jäsenvaltioiden laatimissa kertomuksissa olisi niiden tavoitteiden eriyttäminen tavoitearvoista perusteltava seuraavien tekijöiden perusteella: a) objektiiviset tekijät, kuten tuotantoresurssit ja muun energian käyttöön osoitettu biomassa sekä kansallisten liikenteen polttoainemarkkinoiden erityispiirteet. b) EU:n energia-alan tavoitteiden mukaiset, liikenteen alaa koskevat kansalliset politiikat, joilla pyritään samoihin päämääriin kuin tällä direktiivillä.

IV HYVÄKSYTYT TARKISTUKSET

9. Euroopan parlamentin 60 tarkistuksesta neuvosto hyväksyi seuraavat 26 tarkistusta. Jotkut niistä hyväksyttiin asiasisällön osalta, jotkut osittain tai periaatteessa.

Johdanto-osan kappaleet

Tarkistus 2 (osittain): koskee eri biomassoja, joita voitaisiin käyttää (johdanto-osan 3 kappale)

Tarkistus 3: viitataan laajentumiseen (johdanto-osan 4 kappale)

Tarkistus 4: korostetaan vaihtoehtoisten polttoaineiden käytön merkitystä (johdanto-osan 5 kappale)

Tarkistus 7: korostetaan, että on tärkeää noudattaa polttoaineiden laatua ja ajoneuvojen päästöjä koskevaa yhteisön lainsäädäntöä (johdanto-osan 7 kappale)

Tarkistus 8: muistutetaan biopolttoaineita koskevan teknologian tarjoamista mahdollisuuksista EU:ssa (johdanto-osan 8 kappale)

Tarkistus 12 (osittain): annetaan esimerkkejä biopolttoaineiden käytöstä (johdanto-osan 9 kappale)

Tarkistus 14: todetaan vetyvaihtoehdon tuleva kehittäminen (johdanto-osan 10 kappale)

Tarkistus 15: muistutetaan, että tutkimuspolitiikassa olisi hyödyllistä ottaa huomioon vetyvaihtoehto (johdanto-osan 11 kappale)

Tarkistus 16: koskee biopolttoaineisiin sovellettavien standardien merkitystä (johdanto-osan 13 kappale)

Tarkistus 18: korostetaan, että bioetanolin ja biodieselin olisi täytettävä laatustandardit (johdanto-osan 14 kappale)

Tarkistus 19 (osittain) ja tarkistus 35: korostetaan biopolttoaineita osana muita politiikkoja kuten maaseudun kestävästä kehityksestä (johdanto-osan 15 kappale)

Tarkistus 20: muistutetaan vihreässä kirjassa "Energiahuoltostrategia Euroopassa" mainituista vaihtoehtoisista polttoaineista koskevista tavoitteista (johdanto-osan 17 kappale)

Tarkistus 21: todetaan, että vaihtoehtoisia polttoaineita olisi oltava laajasti saatavilla, jotta niistä tulisi kilpailukykyisiä (johdanto-osan 18 kappale)

Tarkistus 22: muistutetaan tukitoimenpiteistä, jotka on lueteltu asiaa koskevassa Euroopan unionin päätöslauselmassa (johdanto-osan 19 kappale)

Tarkistus 23: todetaan, että kaikkien asianosaisten niin kansallisella kuin yhteisön tasolla on osallistuttava (johdanto-osan 20 kappale)

Tarkistus 26: korostetaan biopolttoaineiden teknistä elinkelpoisuutta (johdanto-osan 22 kappale)

Tarkistus 28 (periaatteessa): korostetaan tarvetta edistää kestäviin biopolttoaineisiin liittyvää tutkimusta (johdanto-osan 24 kappale)

Tarkistus 29: koskee direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa säädettyjä vaatimuksia (johdanto-osan 25 kappale)

Tarkistus 30 (osittain): ei-kemiallisten prosessien tuloksena syntyneitä biopolttoaineita voidaan myös käyttää tietyn edellytyksin (johdanto-osan 12 kappale)

Tarkistus 31: koskee asianmukaisten laatustandardien kehittämistä biopolttoaineille (johdanto-osan 27 kappale)

Tarkistus 32: korostetaan, että biopolttoaineiden edistämisen on oltava sopusoinnussa jäsenvaltioiden muiden ympäristötavoitteiden sekä niihin liittyviä toimia koskevien tavoitteiden kanssa (johdanto-osan 28 kappale)

Artiklat:

Tarkistus 58: "biovedyn" määritelmä lisätty biopolttoaineina pidettävien tuotteiden luetteloon (2 artiklan 2 kohdan i alakohhta)

Tarkistus 43: tuetaan ensisijaisesti sellaisia biopolttoaineita, joiden ympäristöön kohdistuva kokonaisvaikutus ja kustannustehokkuus on erittäin hyvä (3 artiklan 4 kohta)

Tarkistus 46: koskee biopolttoaineista ja muista uusiutuvista polttoaineista kuluttajille tiedottamista (3 artiklan 5 kohta)

Tarkistus 70 (periaatteessa): korostetaan, että biopolttoaineiden vaikutus ympäristöön on otettava huomioon biopolttoaineita koskevaa luetteloa mukautettaessa (5 artikla).

V HYLÄTYT TARKISTUKSET

10. Neuvosto katsoi, että komission hylkäämät tarkistukset 1, 6, 9, 11, 13, 17, 25, 27, 33, 37, 40, 41, 44, 50, 51, 52, 56, 60 ja 66 olivat joko liian rajoittavia (esimerkiksi tarkistukset 6, 37, 40 ja 11) tai ylittivät direktiivin tavoitteet (tarkistukset 1, 9, 13, 17, 25, 27, 33, 41, 44, 50, 51, 52, 60 ja 66) tai että nykyiset säännökset jo kattoivat ne. Siksi neuvosto päätti olla hyväksymättä niitä yhteiseen kantaansa.